

Sygn. akt IV U 397/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2014r. w S.

odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 marca 2014 r. Nr (...)

w sprawie S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu S. S. przysługuje prawo do emerytury od dnia 1 lutego 2014 roku.

Sygn. akt: IV U 397/14

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił S. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął (...)staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu okres zatrudnienia od 26.04.1978 r. do 31.03.1982 r., od 01.10.1988 r. do 31.01.1989 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w M. oraz okres od 01.01.1991 r. do 31.12.1998 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym tj. w wymiarze łącznym 11 lat, 1 miesiąc i 25 dni. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył natomiast okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w M. od 01.04.1982 r. do 30.09.1988 r., od 01.02.1989 r. do 31.12.1989 r., bowiem z kserokopii angaży i umów o prace wynika, że w wymienionych okresach ubezpieczony zatrudniony był na dwóch stanowiskach: operatora suwnic i operatora suwnic-betoniarza.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w M. pracował na stanowisku betoniarza, a jedynie wtedy, gdy zachodziła taka potrzeba pracował jako operator suwnicy (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **S. S.** ur. (...), w dniu (...) ukończył (...) rok życia. W dniu 11 lutego 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, z czego okresy składkowe wynoszą 23 lata, 8 miesięcy i 19 dni, okresy nieskładkowe: 1 rok, 29 dni, a okres uzupełniający (praca w gospodarstwie rolnym): 1 rok, 9 miesięcy i 17 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 11 lat, 1 miesiąca i 25 dni. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 7 marca 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 07.03.2014 r. – k.49 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony dnia 12 kwietnia 1978 r. zawarł umowę o pracę z Przedsiębiorstwem Produkcji (...) w L. Zakładem (...) w M., na podstawie której zastał zatrudniony na stanowisku betoniarza (umowy o pracę z dn. 12.04.1978 r., 26.04.1978 r., 12.04. 1979 r. – akta osobowe). Dnia 27.08.1980r. wystawione zostało zaświadczenie kwalifikacyjne ubezpieczonemu dotyczące jego kwalifikacji w obsłudze suwnicy (zaświadczenie z dn. 27.08.1980 r. – akta osobowe). Od 2 stycznia 1980 r. w związku z odejściem operatora suwnicy na urlop macierzyński ubezpieczony został przeniesiony na stanowisko operatora suwnicy (angaż z 29.01.1980 r.). Pracodawca w niniejszym angażu wskazał również, iż jeżeli zajdzie taka potrzeba, to ubezpieczony będzie przenoszony do wykonywania pracy betoniarza. Ubezpieczony od tego czasu w angażach posiadał dwie stawki szeregowania jako betoniarz i jako operator suwnicy (akta osobowe). W wymienionym zakładzie pracy ubezpieczony pracował do 31 stycznia 1989 r. (świadczenie pracy – akta osobowe). Następnie z ubezpieczonym została podpisana od 1 lutego 1989 r. umowa o pracę, na podstawie której wymieniony był zatrudniony do 31 grudnia 1989 r. w Przedsiębiorstwie Handlowo-Produkcyjnym (...) Sp. z o.o. na stanowisku betoniarza (świadczenie pracy – akta osobowe). Od dnia 1 października 1990 r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu obowiązki dozorca, które wykonywał do 31 grudnia 1990 r. Następnie od 01 stycznia 1991 r. do 30 listopada 2000 r. w związku z powrotem Zakładu Produkcyjnego nr (...) (betoniarni) ubezpieczony pracował w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w M. (...) na stanowisku betoniarza i operatora suwnicy (akta osobowe).

Ubezpieczony w angażach pracowniczych miał wpisane dwa stanowiska: betoniarz i operator suwnicy, bowiem miał uprawnienia również obsługiwanie na suwnicy. Wymienione zakłady pracy zajmowały się produkcją prefabrykatów betonowych, które wykorzystywane były do budowy bloków. Praca betoniarza i operatora suwnic odbywała się na zewnątrz. Produkcja wyrobów betonowych odbywała się na stole wibracyjnym pod suwnicami i z tych stołów odbierane były gotowe wyroby betonowe za pomocą suwnic i przewożone do parzenia. Ubezpieczony nie wykonywał jednocześnie pracy na obu stanowiskach: betoniarza i operatora suwnic. Ze względu na specyfikę pracy nie było to możliwe. Ubezpieczony pracę na stanowisku operatora suwnicy, ze względu na to że posiadał stosowne uprawnienia, wykonywał w okresach nieobecności pracownic wykonujących tą pracę, tj. zwolnienia lekarskie, urlopy wypoczynkowe, urlopy macierzyńskie. W wymienionych zakładach na stanowisku operatorów suwnic zatrudnione były kobiety i tylko w okresach ich nieobecności ubezpieczony zastępując je wykonywał wskazaną pracę. Poza tymi okresami ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracę świadczył pracę jako betoniarz (zeznania ubezpieczonego k. 10v-11, akta osobowe).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę -k.2v akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. S. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem (...)r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy.

Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych pracując od 12 kwietnia 1978 r. do 31 grudnia 1989 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w M. oraz od 01 stycznia 1991 r. do 31.12.1998 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym Spółka z o.o. w M. (...). Mimo tego, że ubezpieczony formalnie zatrudniony był u dwóch pracodawców to pracę wykonywał w tym samym miejscu i pracował jako betoniarz, a w okresach nieobecności operatorów suwnic jak operator w/w urządzeń.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że we wskazanych przez ubezpieczonego okresach wymienionych powyżej S. S. na stanowisku betoniarza oraz w okresach nieobecności pracownik zatrudnionych na stanowisku operatorów suwnic, jako operator wskazanych urządzeń pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczony posiada okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze wynoszącym 17 lat, 7 miesięcy i 20 dni. W ocenie Sądu pracą wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze betoniarza oraz w charakterze operatora suwnicy w wymienionych powyżej zakładach pracy należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale V poz. 3 (prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych) oraz poz. 4 (prace zbrojarskie i betoniarskie) stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również w wykazie A, Dziale V poz. 3 pkt 8 (maszynista suwnic) i poz. 4 pkt 3 (betoniarz) Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty.

Podkreślić także należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Ubezpieczony wykonywał w każdym z wymienionych w stanie faktycznym zakładach pracy pracę betoniarza oraz pracę operatora suwnic w okresach zastępowania pracownic zatrudnionych na tych maszynach. Wykonywał te prace stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracy na obu stanowiskach nie wykonywał jednocześnie, bowiem byłoby to niemożliwe, nie wykonywał obu zajęć również w ramach dobowego czasu pracy, bowiem także ze względu na specyfikę produkcji prefabrykatów betonowych było to niemożliwe. Pracę na obu wymienionych stanowiskach ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Od okresu zatrudnienia w wymienionych zakładach pracy Sąd odliczył okres pozostawiania przez ubezpieczonego na zwolnieniach lekarskich po 14 listopada 1991 r. zgodnie z art. 32 ust. 1a) ustawy o emeryturach i rentach z FUS w wymiarze 1 roku i 29 dni.

W tym miejscu należy przytoczyć również wyrok Sądu najwyższego z dnia 3 września 2013 r. w sprawie I UK 72/13, OSNO 2014/8/118, zgodnie z którym „Na okres zatrudnienia w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy mogą składać się prace wymienione pod kilkoma pozycjami działu XIV wykazu A (stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), jeżeli obowiązki pracownicze ubezpieczonego obejmowały czynności różnych rodzajów według klasyfikacji przyjętej w tym wykazie.” Sąd Okręgowy podzieliła w całości w/w stanowisko Sądu Najwyższego. Odnosząc je do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy należy stwierdzić, że praca ubezpieczonego jako betoniarza i operatora suwnic jest wymieniona w dziale V rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wskazanego powyżej. Praca na obu stanowiskach jest pracą w warunkach szczególnych i wykonywana była przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w ramach powierzonych ubezpieczonemu obowiązków pracowniczych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że S. S. przysługuje prawo do emerytury od (...)r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.